

Abstrakt

Název práce: Zařazení technik boje na zemi do systému boje zblízka v AČR.

Cíle práce: Cílem práce je vyhodnotit efektivitu zakončení, riziko zranění a náročnost vybraných technik boje na zemi za účelem vytvoření teoretického modelu pro zařazení nových technik do výcviku boje zblízka v Armádě České republiky.

Metoda: Diplomová práce je zpracována metodou vícerozměrných preferencí. Patnáctičlenná skupina vedoucích instruktorů a instruktorů boje zblízka hodnotila za využití tištěného dotazníku efektivitu zakončení, riziko zranění a náročnost provedení šesti technik boje na zemi v provedení beze zbraně a následně v provedení se zbraní (napadení nožem v průběhu provádění techniky) známkami 1 „nejhorší“ až 3 „nejlepší“. Pro sumarizaci hodnocení jsem využil tabulek znázorňující četnosti jednotlivých známek a následně výsledné četnosti vynásobil hodnotou rovnající se hodnotě známky, pod kterou se četnost nachází. Získaná data ze součinu četností a přidaných hodnot nám umožnila porovnávat techniky mezi sebou a určit jejich vzájemné pořadí.

Výsledky: I přes zvolená hodnocená kritéria pro odlišnost vybraných technik a přístup k výsledkům hodnocení nelze vytvořit přesvědčivý a bezchybný teoretický model pro zařazování technik boje zblízka do základního a zdokonalovacího stupně výcviku. Hlavním důvodem byly subjektivní názory instruktorů BZ, ze kterých nelze vyvodit přesvědčivé a vědecky ověřené závěry. Dotazník s hodnocenými kritérii, lze tedy použít pouze jako pomůcku při rozhodování mezi jednotlivými stupni výcviku BZ, do kterých bude technika zařazena.

Klíčová slova: boj na zemi, boj zblízka, efektivita zakončení, riziko zranění, náročnost provedení, vícerozměrné preference.